

saadan Motivering kan jeg i alt Fald ikke anerkende. Men jeg skal slutte, som jeg begyndte: Mit Motiv til, at jeg ikke kunde gaa med til Ændringen, er ene og alene, at jeg ønsker at benytte Lejligheden til at faa dette ubetydelige Spørgsmaal ud af Verden, saa at vi kunne faa Ro om dette gamle Spøgelse.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg har Indtrykket af, at det høje Ting ønsker snart at afslutte denne Forhandling, og jeg vil bidrage med dertil. Det ærede Medlem fra Vonsild (Bramsen) bevægede sig i nogen Grad i en Misforstaaelse ved sin Omtale af § 7 om Børns Beskatning. Det ærede Medlem mente, saa vidt jeg forstod ham, at Børn, som ere borte fra Hjemmet for deres Uddannelses Skyld, ogsaa skulle betragtes som selvstændige Skatteobjekter, men det blive de, eftersom Loven er affattet, dertil behøves der ingen særlig Bestemmelse indsat.

Til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang), som overfor mig anførte, at vi godt kunde give Afkald paa at beskatte de smaa Indtægter, thi det er saa lidt, der kommer ind af dem, skal jeg kun sige, at det er af principiel Betydning, at de ogsaa beskattes. Jeg maa atter gentage, at netop vi, som ville have Indtægts- og Formueskatten til at bære noget, og ogsaa ville have den til i noget Omfang at være en Supplementskat, bør søge at gøre Grundlaget saa bredt som muligt. Den kan aldrig blive accepteret som en Supplementsskat, hvis der er nogen Klasse, der gaar fri, man vil altid sige: Den Virkning, den skulde have, nemlig at være en Spore til Sparsommelighed, vil den ikke kunne faa, naar det ikke er alle Skatteydere, som i større eller mindre Grad komme til at mærke en Forhøjelse af Procenten.

Det ærede Medlem talte saa blide Ord om sin Indtægts- og Formueskala, han mente, det gjorde ikke saa meget, naar man endelig var kommen saa højt op som til at eje 15 Mill. Kr., saa kunde man nok afstaa $\frac{1}{3}$ af sin Indtægt. Jeg ved ikke, om de vedkommende, der ere saa lykkelige at eje 15 Mill. Kr., ganske ville dele det ærede Medlems Mening eller om de ikke, højest uafhængigt stillede som de jo ere med deres mange Millioner, vilde sige: Naar jeg her skal af med $\frac{1}{3}$ af min Indtægt, vil jeg foretrække at bo i London eller Paris. Jeg skulde være tilbøjelig til at tro det. For Resten behøver man ikke at komme saa højt op for at finde eksorbitante Eks-

empler. Ser man paa det ærede Medlems Skala en Formueindtægt paa 80,000 Kr., tager han, hvad han selv gør opmærksom paa, saa stor en Skat deraf, at det udgør 27 $\frac{1}{2}$ pCt., det er en Skatteprocent, der ikke tilnærmelsesvis er noget Sidestykke til nogetsteds i Verden, og der er ikke Skygge af Tvivl om, at det vilde jage den store Kapital ud af Landet. Der er heller ikke Tvivl om, at naar man foruden disse kæmpemæssige Procenter af Udbyttet tillige lægger 5 pCt. Skat paa Aktieselskaber uden at tillade det nuværende 4 pCt.s Fradrag, er det ogsaa en saa uhyre Aktieselskabsbeskatning, som man ikke en Gang drømmer om andre Steder. Det vilde aldeles sikkert bevirke en uhyre Udvandring af alle dem af vore Aktieselskaber, som kunne virke udenfor Landets Grænser, og det er en meget stor Del, ikke at tale om, at det ganske vilde afholde al fremmed Kapital fra at søge Anbringelse her i Landet.

Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) er ihærdig med sin droit de patientes og Statistisk Bureaus Skrivelse. Naar jeg udtrykkeligt fremhævede, at Skrivelsen var fra Statistisk Bureau, er Grunden den, at jeg fra Begyndelsen af har gjort opmærksom paa, at jeg har overladt Statistisk Bureau at gøre denne Underøgelse og Sammenstilling, saaledes som det fandt det rigtigt. Det er ikke mig, som har anordnet Opstillingen, men efter min Mening har Statistisk Bureau haft fuldstændig Ret i at placere droit de patientes, saaledes som det har gjort. Naar det ærede Medlem sagde i Gaar, at Bureauet havde gjort sig skyldigt i en forkert Henvisning til Falbe-Hansens „Finansvidenskab“, kan jeg dog virkelig ikke lade det staa uimodsagt, skønt jeg indrømmer, at det kommer Sagen uendelig lidt ved, og jeg egentlig generer mig ved at optage Tingets Tid dermed. Statistisk Bureau skriver: „Denne Skat, der for 1910 udgjorde 4,4 pCt. af det hele Skattebeløb til Staten, betegnes almindeligt som Næringskat (tysk: Gewerbesteuer); jfr. Falbe-Hansen: Finansvidenskab I S. 250 og Cordt Trap: Grundrids af Finansvidenskaben S. 49, og Bureauet har da fulgt disse Forfattere og henført Skatten under Gruppe V, Gebyrer m. m. (herunder Nærings- og Transportskatter).“ Jeg har ikke Cordt Trap ved Haanden, men Falbe-Hansens „Finansvidenskab“ har jeg, og paa den Side, Bureauet henviser til, staar der: „Medens Grundskatten rammer Indtægten af de faste Ejendomme, Jord og